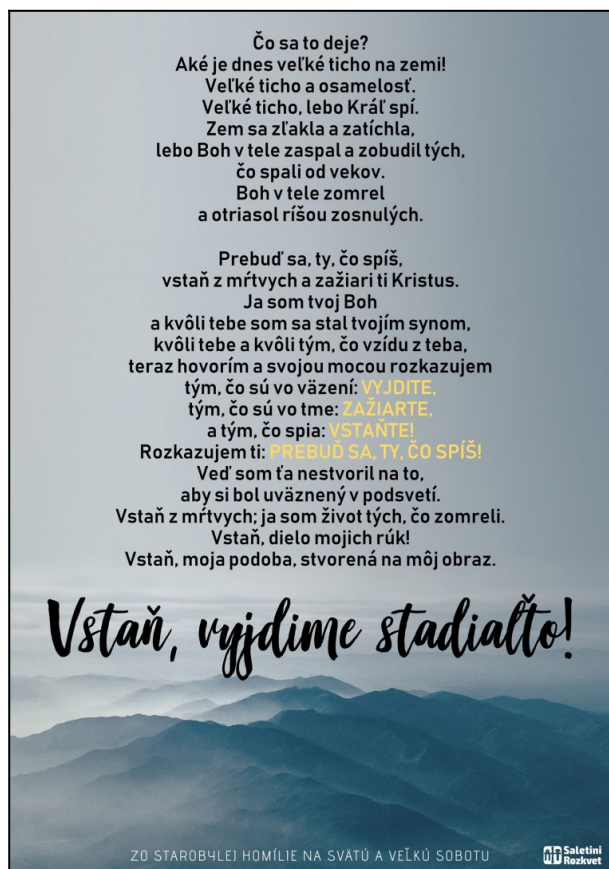

3.4.2021

BIELA SOBOTA

Bielu, alebo Veľkú sobotu vnímame ako deň ticha a bdenia. Lebo tak hovorí stará homília, ktorá sa číta v Liturgii hodín. Zdanlivé ticho, kráľ, ktorý spí? Spí, lebo išiel zobudiť tých, čo spali od vekov.

Zostúpil do Ríše smrti, ktorú nazývame podsvetie, a v Kréde vyznávame, že zostúpil k zosnulým. Zostúpil, aby s víťaznou zbraňou kríža oslobodil Adama a Evu. Skrze nich vstúpil do sveta hriech a skrze Krista zasa milosť. Na starých ikonách láme brány podsvetia a oboch – a s nimi celé ľudstvo – dvíha zo smrti do života. Svojou smrťou premohol navždy smrť, aby tým, čo sú v hrobách, daroval život v plnosti, o ktorom hovoril (porov. Jn 10:10). Prichádza nie ako hrozivý monarcha, ale ako brat, ktorý ako vraví starobylá homília, prichádza s Otcom a berie Adama a Evu za ruku hovoriac im: „*Prebud' sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a zažiari ti Kristus*“ (porov. Ef 5:14). Rozkazujem ti: Prebud' sa, ty, čo spíš! Veď som ťa nestvoril na to, aby si bol uväznený v podsvetí. Vstaň z mŕtvych; ja som život tých, čo zomreli. Vstaň, dielo mojich rúk! Vstaň, moja podoba, stvorená na môj obraz! Vstaň, vyjdime stadiaľto! Veď ty si vo mne a ja v tebe; sme jedna a nerozdielna prirodzenosť.

Všetko, čo prežívame, celý kríž nášho bytia, nezmyselností, chorôb, strachu má len jednu nádej. Nič, čo Kristus nevzal na seba, nemôže byť vykúpené. On však vzal na seba všetko, aby to vykúpil. Narodenie, radosť, detstvo, mladosť, dospelosť, nespravodlivosť, smútok, opustenosť... Všetko s ním zomrelo na dreve Kríža, aby sa stali oslávenými ranami, ktoré už nebolia, ale sú navždy premenené a žijú vo večnosti.

[...Liturgický kalendár na tento deň](#)

Ilustračné obrázky - farnosť Saletini Rozkvet.
Kliknutím na obrázok - väčšie rozlíšenie

 [spět na Úvodnu sekciu](#)